

Kapitel 2.

§ 5.

Indehaveren af et elektrisk Stærkstrømsanlæg er pligtig at erstatte den Skade paa Person eller Gods, som forvoldes af Anlægget, medmindre det oplyses, at den skadelidende selv forsætlig eller ved Uagtsomhed har hidført Skaden, eller at denne ikke kunde have været afværget ved den Agtpaagivenhed og Omhu, som Driften af saadanne Anlæg udkræver saavel i Henseende til Driftsmaaden som til Materiellet.

§ 6.

Den skadelidende er berettiget til Erstatning saavel for Udgifter ved Skadens Behandling som for det Næringstab, han lider som Følge af Skaden. Saafremt Skaden maa antages at ville medføre Forringelse i hans økonomiske Forhold, er han derhos berettiget til at faa enten en Erstatningssum en Gang for alle eller et løbende Underholdsbidrag livsvarig eller for et vist Tidsrum. Fremdeles vil der kunne tillægges den tilskadekomne en passende Godtgørelse for de Lidelser, som ere ham paaførte, saavel som for den Ulempe, Lyde og Vansir, der maatte flyde af den ham tilføjede Skade.

Saafremt nogens Død forvoldes under de i § 5 anførte Omstændigheder, er hans Bo berettiget til Erstatning for Udgifter ved hans Begravelse, ligesom hans Ægtefælle eller Børn, derunder Stif- og Adoptivbørn, ere berettigede til Erstatning for de Tab, de lide ved at miste deres Forsørger, fastsat enten til en bestemt Sum en Gang for alle eller til et løbende Underholdsbidrag, livsvarigt eller for et vist Tidsrum.

§ 7.

Hidrører Skaden fra flere Stærkstrømsanlæg, hæfte alle Anlægs Indehavere overfor den skadelidende solidarisk, medmindre de enkelte Anlægs Indehavere kunne godtgøre, at Skaden ikke kan være forårsaget af deres Anlæg. Indbyrdes hæfte Indehaverne i Mangel af anden Overenskomst lige, for saa vidt det ikke kan oplyses, hvilket Anlæg der har forårsaget Skaden.

§ 8.

Elektriske Stærkstrømsanlæg betragtes som henhørende til de i Lov Nr. 4 af 7. Januar 1898 om Arbejderes Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i visse Virksomheder § 4 B. ommeldte Virksomheder, selv om de paagældende Anlæg ikke maatte være inddragne under Fabriktilsyn i Henhold til § 11, 1. Punktum, i Lov Nr. 56 af 12. April 1889 om Foranstaltninger til Forebyggelse af Ulykkestilfælde ved Brug af Maskiner.

Naar en tilskadekomnen Arbejder eller en omkommen Arbejders efterladte have rejst Krav i Henhold til nærværende Lov, skal vedkommende ikke samtidig kunne paaberaabe sig Bestemmelserne i Lov Nr. 4 af 7. Januar 1898, medmindre Arbejderforsikrings-Raadet efter at have gjort sig bekendt med Sagens Enkeltheder paa fremsat Andragende deri indvilger. Naar paa den anden Side en Arbejder eller hans efterladte have stillet Krav paa eller modtaget Pengebeløb i Henhold til Bestemmelserne i Lov Nr. 4 af 7. Januar 1898, har han eller de dermed givet Afkald paa samtidig eller senere at kunne rejse Retskrav mod Stærkstrømsanlægets Indehaver i Henhold til nærværende Lovs Regler.